

Cazul pisicuței Mitz, prin prisma « stăpânei » ei

Mitz a venit la mine când avea cam 3 ani, în 2007. O pisicuță abandonată, care nu știa să se joace, nici să se lase mângâiată... Prima mea pisicuță. Pe atunci locuiam la Geneva și, în mod surprinzător, în tot orașul nu era nici un medic veterinar homeopat. Așa că a trebuit să mă adresez unui medic veterinar obișnuit - unul care să dea și consultații la domiciliu, ca să o stresez mai puțin pe Mitz cu vizitele la doctor. Trebuia în primul rând să învăț cum să am grijă de o pisică. Răspunsul a fost: vaccinare anuală, mâncare «de firmă» (numai de «calitate superioară»), control cel puțin o dată la 6 luni. Lui Mitz nu îi plăcea hrana umedă, «Nici o problemă - mi s-a spus - poate mânca exclusiv crochete !» - și așa a fost. Crochete și apă.

După doi ani, au început să apară problemele de sănătate: nervozitate (exprimată prin lins excesiv rezultând în alopecie), dermatite atopice recurente, reacții alergice după vaccinarea anuală, o tumoră benignă la gât, o cistită idiopatică, nisip la vezica urinară, cardiopatie geriatrică, tartru dentar, și, mai mult, o lipsă de vitalitate vizibilă... toate desfășurate pe durata a patru ani. Acestea au fost tratate cu «artileria grea» a medicinei convenționale: operații cu anestezie generală, antibiotice orale sau injectabile, cortizon, etc. ... deseori cu rezultate trecătoare. Eram foarte îngrijorată și nu știam ce să mai fac.

Când s-a ivit ocazia, în 2013, am revenit în România, într-o casă la țară, și am sperat că schimbarea îi va face bine și lui Mitz. Din păcate, drumul cu avionul și stresul legat de schimbare, adăugându-se la problemele existente, au contribuit la declanșarea unei boli grave: insuficiență renală cronică. Eram disperată. Și aici a început adevăratul calvar: infecții urinare recurente (tratate cu anti-inflamatoare și antibiotice din ce în ce mai puternice), hrana specială pentru insuficiență renală care nu îi plăcea, tratamentul alopat (administrarea forțată de medicamente pe care Mitz nu vroia să le înghită), analizele de sânge frecvente... O spirală descendentă pentru Mitz. Analizele indicau insuficiență renală de

gradul al IV-lea, iar medicul veterinar încerca să evoce pentru mine pierderea iminentă a lui Mitz, care avea atunci, în 2014, 10 ani.

Căutând pe internet, am găsit site-ul *homeopatieveterinara.ro*, al unui medic veterinar homeopat din Ungaria, originar din România, domnul doctor Jakab Ferenc, și l-am rugat să ia în mână cazul lui Mitz pentru tratament homeopatic. Existau rețineri de principiu: o boală cronică într-un stadiu avansat, la o pisicuță nu foarte tânără, după tratamente alopat repetate, în ciuda cărora starea pisicii era tot mai proastă... Totuși am început împreună, medicul veterinar homeopat, Mitz și eu, lungul periplu al vindecării homeopatice, care a implicat multe schimbări pe toate planurile vieții lui Mitz. Dl. doctor fiind departe de noi, tratamentul (analiza de caz, prescripțiile de remedii homeopate, urmărirea) a fost făcut prin schimburi de e-mailuri frecvente, apoi în cursul lunilor următoare câteva vizite pe care dl. doctor ni le-a făcut la domiciliu (câteodată străbătând special tot drumul din Ungaria în România!)

Pentru toți trei au fost multe încercări, momente de îndoială (dar niciodată de descurajare!) urmate de perioade când totul mergea bine, ajustări succesive de tratament în funcție de simptomele variabile ale lui Mitz, reducerea treptată și în final suprimarea completă a tratamentului alopat (inclusiv obligația vaccinării anuale), detoxifierea organismului, stimularea reacțiilor sale de apărare naturală, schimbarea regimului alimentar (de la crochetele uscate la hrană strict umedă, cât mai naturală cu putință, inclusiv carne de pui crudă în cantități mici, astfel încât să asigure o hidratare normală) și, nu în ultimul rând, re-evaluarea și modificarea atitudinii mele prea protectoare față de Mitz. Toate acestea au trasat drumul spre însănătoșirea pisicuței mele.

După circa un an simptomele de boală dispăruseră și Mitz, care avea 11 ani, parcă renăscuse: se juca, nu mai era tristă, colinda toată curtea, mânca cu poftă, torcea și îi plăceau mângâierile... o pisicuță normală. De atunci tratăm homeopatic câte o mică problemă, din când în când, și ne conformăm cu sfințenie regimului de viață adoptat de Mitz (și, alături de ea, de mine). Și mă gândesc cu recunoștință la metoda homeopată și la domnul doctor Jakab Ferenc, fără de care am convingerea că Mitz nu ar mai fi fost aici, acum. Mulțumim, domule doctor!

Ioana Bena

August 2016
Deva, România